

PONOĆ...

Dođosmo do kraja ovogodišnjeg Festivala.

Na kraju svakog festivala emocije su podijeljene.

Radostan sam što je još jedan Festival prošao lijepo, uz puno druženja, pjesme, smijeha, a sa druge strane sam pomalo neveseo, da ne kažem tužan, što ćemo čekati godinu dana za ponovni susret.

Dan je lijep, sunčan.

Sinoć je TOTAL odigrao dobrano izmijenjenog Godoa.

Fajče i Đani.

Ibišević i Džeko.

Sve predstave, odnosno gotovo sve predstave, su imale nešto po čemu će ih publika pamtiti.

Poseban draž Festivalu dao je glumac i režiser Slobodan Perišić koji je jučer imao prezentaciju svojih radionica.

Svi su bili oduševljeni time što je uradio za jako malo vremena.

Majstor svog zanata.

Večeras ćemo se oprostiti od Festivala.

Uvertira će biti predstava iz Hrvatske, iz Karlovca.

Poslije, dodjela nagrada i svečano zatvaranje.

Hvala svima koji su na bilo koji način doprinijeli da Festival bude na visokom nivou.

P. S.

Siguran sam u pobjedu Zmajeva, moje srce je jedno od hiljada srca koja kucaju za njih.

OKRUGLI STO... ČEKAJUĆI GODOA...TEATAR TOTAL VISOKO

Prije razgovora o predstavi **Strajo Krsmanović** je iskoristio priliku da pomene prezentaciju dramskih radionica pod mentorstvom Slobodana Perišića, koja je bila veoma zanimljiva i lijepa,

Kad je ulazio večeras na predstavu, razmišljao je o tome da je dovoljno samo scensko čitanje Beketa jer mi danas živimo apsurd i možda ga je nepotrebno interpretirati. Pozvao je Jesenka Muzaferiju da nam odgovori zašto Godo ili možda treba li išta drugo osim Godoa.

Jesenko Muzeferija, reditelj predstave, je rekao kako ovo nije prvi put da radi teatar apsurd, njegova sklonost prema ovom žanru je očigledna, jednostavno, ima neku tajnu vezu sa svim piscima apsurd. Ti tekstovi mu pružaju mogućnost da u njih upliva, krati ih, a onda unosi u njih svoje intervencije. On voli angažovane tekstove i predstave jer smatra da umjetnik mora biti angažovan. Teatar ima najveću prednost da bude angažovan jer živi ljudi živim ljudima pričaju priču, a naša današnjica nam nalaže da je i pričamo. Kad je riječ o samom procesu predstave, rekao je da su imali 30 proba, dok je on prije toga cijelo ljeto radio na tekstu, od kojeg je ostavio samo koštanu srž, a onda u njega unio svoju nadgradnju te kroz Beketa prenio naš apsurd. Glumci Teatra Total su dobro slijedili njegove ideje i zamisli. Kao i uvijek do sad, tražio je od njih da se igraju teatra i žive ga onako kako ga sami osjećaju, mogu i hoće. Naravno, uz starije članove koji žive teatar godinama, večeras je igrao i podmladak Totala, koji uči od svojih kolega i dobro ga prati.

Straju Krsmanovića je zanimalo koliko je Faik Salihbegović, koji je igrao Vladimira, *mislio* u predstavi. **Faik Salihbegović** se pripremao za ovu predstavu iščitavajući Godoa i razmišljajući o tome da li da napravi prazninu koje nema ili da bude prazan u praznini. Naravno, slijedio je rediteljske upute, ali kako je došao do lika, ne može jasno objasniti, dođe taj osjećaj koji ga ponese i nada se da je uspio to implementirati publici.

Strajo Krsmanović je postavio pitanje publici šta misle o rediteljskim intervencijama koje podvlače apsurd i nama ga kao lošim đacima boldiraju, dok, naravno, glumcima pomažu.

STRUČNI ŽIRI

Nedžad Ibrahimović je rekao kako mu se predstava dopala, iako je u početku bio skeptičan misleći da se ne može u Godou ponuditi ništa više, što do sada nije rečeno. Kad se postavlja predstava koja govori da život nema smisla, onda se mora postaviti i neki smisao, i zato su mu dobre i svježije rediteljske intervencije. Posebno mu se dopala igra Milenka Manojlovića, koja je fina, neobična i genijalna, te ga je podsjetila na igru naših naturščika.

Maja Zećo je čestitala cijelom ansamblu, izdvojivši glavne glumce, Faika i Đanija, koji veoma vješto vladaju elementima glume, kompatibilni su, dobro se razumiju u svom apsurdu.

Jasenska Herceg nije krila zadovoljstvo zbog izvrsne predstave, te čestitala glumcima i reditelju po ko zna koji put na njihovom radu. Pita se dokle će Total biti amaterski, jer su, po njenom mišljenju, oni daleko od amaterskog.

Jesenko Muzaferija je odgovorio kako su, nažalost, zamrznuli produkciju i zbog prostora i zbog finansija, a ova predstava je iz prošle sezone i ne zna šta će biti u budućnosti.

Maja Zećo je bila prezadovoljna što se na ovogodišnjem festivalskom repertoaru napokon našla i komedija, jer su u ostalim predstavama glumci imali nekako mračne i sumorne poglede, a večerašnji sjaj u očima glavnih glumaca je baš pravo osvježjenje.

Nedžad Milanović nije ni sumnjao da će večerašnja predstava biti dobra znajući da igraju Fajče i Đani. On voli gledati Fajčeta i kad šuti. Veoma je zahtjevno osmisliti besmisao, ali oni su to uspjeli. Čestitao je Jesenku na svemu, jer mu je omogućio da večeras uživa u predstavi, kao što je uvijek uživao gledajući Total.

ŽIRI GRADA BUGOJNA

GLAS PUBLIKE... ČEKAJUĆI GODOA... TEATAR TOTAL VISOKO

Amar Ferizović: Predstava je bila odlična, originalno odrađena. Sviđa mi se to što su povezali humor s tim kako živimo danas.

Valida Islamović: Predstava je bila odlična, kostimi su odlični i glavni glumci su bili drama dobri.

Ahmed Škandrić: Odlično! Čekajući Godoa je opravdalo ono što je publika očekivala. Drago mi je da je bilo dosta raje. Uradili su to na humorističan način što mi se najviše svidjelo!

Admir Karadža: Svi ćemo mi na kraju otići u tri lijepe...

Medina Spahić: Meni se baš svidio gitarista na početku! Genijalna predstava.

Adna Nurikić: Sve pohvale glumcima, odradili su to na sebi svojstven način. Drago mi je što se nisu držali izvornog teksta, te su crnim humorom obradili temu koja nas prati kroz život sada.

Merjem Nurikić: Jako duhovito, odlično odigrano. Svaka čast!

KNJIGA UTISAKA... ČEKAJUĆI GODOA... TEATAR TOTAL VISOKO

Drvo me fasciniralo.

Wega

U naše Mare svakakve šare.

Šuko

Divno, korektno...

BHTV1 – Kamerman Josip Sagović

Hahahah, predobra predstava.

M.H.

Odlična. :D

E.S.

Genijalno!

Vigor

Scena 10.

Maestro

Savršena tragi-komedija.

N.N.

Može! :)

Jaca-Maca

Tako se to radi.

Beket

Total, kao i uvijek totalno dobar. Faik, svaka čast Vama, ali i ostalim glumcima! Bravo, tako se to treba raditi!

Lois L.

Mjera. :)

I.K.

Total odličan, kao i uvijek. :)

Nina

PREDSTAVLJAMO... GLUMAC I GLUMAC

Adnan Tajić, rođen 1993., igrao je lik Srećka u predstavi «Čekajući Godoa». Student Ekonomskog fakulteta u Sarajevu.

1. Na koji način prihvatate kritike?

Vrlo rado prihvatam kritike i trudim se da iz toga nešto naučim.

2. Koji je vaš najveći porok?

Ne bih rekao da imam neki veliki porok.

3. Ukoliko bi vaš život bio neka pjesma, kako bi se ona zvala?

Jednom kad postanem «neko».

4. Koji roditeljski savjet i danas pamтите?

Život je kratak da ne bi pratio svoje želje.

5. Šta se to uči s godinama?

Mnogo toga.

6. Bez čega ne biste mogli u životu?

Pored osnovnih stvari potrebnih za egzistenciju, mislim da je to ljubav na više načina.

7. S kim biste voljeli da budete vezani 24 sata?

Tajna.

8. U kojim situacijama pobjesnite?

Kada radim nešto sa neodgovornim osobama.

9. Šta prvo pomislite kada se ujutro pogledate u ogledalo?

Carpe diem!

10. Na koji način se oslobađate od stresa?

Razgovorom sa bliskim osobama.

Faris Pinjo igrao je lik dječaka u predstavi Čekajući Godoa.

1. Na koji način prihvatate kritike?

Presretan sam ukoliko mogu popraviti ili ojačati nešto.

2. Koji je vaš najveći porok?

Nemam poroka.

3. Ukoliko bi vaš život bio neka pjesma, kako bi se ona zvala?

Orahova ljuska.

4. Koji roditeljski savjet i danas pamтите?

Sve.

5. Šta se to uči s godinama?

Besmisao.

6. Bez čega ne biste mogli u životu?

Bez prilike.

7. Šta prvo pomislite kada se ujutro pogledate u ogledalo?

Nemam ogledala.

8. Na koji način se oslobađate od stresa?

Vizualizacijama. :)

RAZGOVOR SA... STRAJOM KRSMANOVIĆEM

Ovogodišnji moderator okruglih stolova na našem Festivalu je gospodin Strajo Krsmanović koji je sa nama od samih početaka. A kada je u pitanju obnova i rad ovoga Festivala, svojim znanjem i ogromnim iskustvom, dao je veliki doprinos onome što danas predstavlja naš Festival. Zamolili smo ga da nam prije svega kaže nešto o samom Festivalu i njegovom značaju, kako za Bugojno, tako i za cijelu Bosnu i

Hercegovinu.

Mislim da je festival Fedra uistinu značajan kulturni događaj iz najmanje dva razloga. Prvi je što je svoj uticaj na razvoj amaterskog pozorišta u Bosni i Hercegovini obnovio, što je on važan i značajan, što sva pozorišta žele da dođu na Fedru i što se amaterizam odavde širi kao iz jednog, da tako kažem, žarišta. Druga značajna stvar, koja je meni možda na neki način draža, pošto ja pratim kulturni život u Bugojnu od 1975. godine, je ta što je ekipa oko Fedre, oko Kulturno sportskog centra zapravo donijela Bugojnu jednu potpuno novu vrijednost. Nećemo podsjećati, ali svi znamo taj nesretni period rata i onoga poslije rata, međutim, u svemu tome je iznikla jedna ekipa urbanih, talentovanih mladih ljudi koja i sama radi pozorište jako dobro i koja jako dobro organizuje pozorišni život i koja je već napravila to da utiče iz Bugojna na druge sredine. Mislim da je to jako važno istaći i to je nešto što mene lično jako raduje pošto sam, ponavljam, jako povezan i što često dolazim u Bugojno.

Kažite nam nešto o ovogodišnjem Festivalu, pošto smo pogledali svih sedam predstava u takmičarskom programu.

Pa kada je u pitanju neki opšti utisak, nisam siguran da se izdvojilo nešto posebno od prethodnih izdanja. To je jedan trend koj stoji i koji identifikuje mjesta u Bosni i Hercegovini gdje je amaterizam stabilan i gdje se razvija. Tu postoji jedan standardni kvalitet. Apostrofirat ću pozorišta iz Bugojna, Trebinja, Visokog, Tuzle a svakako treba spomenuti i Hrvatsko kazalište iz Travnika koje, nažalost, vjerovatno iz objektivnih razloga, ove godine nije bilo na Festivalu, ali koje sigurno spada u ovu grupu pozorišta. Dakle, to su sredine koje su već stabilne i od kojih očekujemo dobre predstave i to traje i to je dobro. Najvažnije je da opstajemo, da teatar opstaje u vremenu u kome se zatvaraju muzeji i u kome se kultura uništava do neviđenih razmjera, tako da je to jedna velika i značajna činjenica.

Kao što smo naveli, ove godine ste bili moderator okruglih stolova. Da li ste zadovoljni onim što se govorilo i promišljalo na njima.

Meni je jako važno da smo uspjeli napraviti takvu atmosferu u kojoj se na okruglim stolovima ne kritikuje na onaj klasični način, nego u kojima nastojimo analizirati i sugerisati, na jedan iskren način, šta je dobro, šta nije dobro, šta bi eventualno trebalo uraditi da predstava bude bolja, itd. Mislim da smo položili jednu dobru atmosferu razmjene iskustava, druženja i kada iskreno zamjeramo na nekim nedovoljno dobro urađenim stvarima, mislim da se to prima otvoreno, iskreno bez ljutnje i to mi je jako drago. Vi danas nemate na našim festivalima okrugle stolove, barem ne tako otvorene kao što je to slučaj ovdje. Nama je najvažnije da u toj razmjeni iskustava dobijemo nova saznanja nego da žiri dodjeli nagradu. Postoji žiri, postoje nagrade, ali one su uvijek i dijelom subjektivne i za amatersko pozorište, za mlade ljude to je manje važno od onoga na koji način mi razgovaramo o predstavama. To je sigurno jedna od najbitnijih vrijednosti ovoga Festivala.

VEČERAS:

**GRADSKO KAZALIŠTE ZORIN DOM
KARLOVAC**

I M P R O K A Z

**Voditeljica:
SANJA HRNJAK**

Izvode:
IVANA PALJUG
KRISTIJAN OREŠKOVIĆ
DAMIR CRNICA
PETRA KARIN
FRANKA CEGUR
LUCIJA LUKETIĆ
IVANA KOSTELAC
LUKA SELMAN
MARTINA VERTOT
LEONARDA MIKŠA
HRVOJE KIRINČIĆ
LUCIJA BUTURAJAC

O GRADSKOM KAZALIŠTU ZORIN DOM KARLOVAC

Prve zabilježene predstave u Karlovcu održane su još u 17. stoljeću. Sve kreće od uprizorenja misionarske postaje zagrebačkih Isusovaca, zatim slijede gostovanja njemačke putujuće družine, pojavljuju se neka stremljenja, vođena Andrijom Ludovikom Adamićem, za izgradnju kazališne zgrade, koja nisu rezultirala izvršenim projektom, a od 1860. godine počinje i amaterska glumačka djelatnost u samom Karlovcu. Kazališne su se predstave u početku održavale u improviziranim dvoranama (gostionice, kavane, svratišta, kućne pozornice), a 1892. godine Karlovac dobiva dobro opremljenu i prikladnu dvoranu – Zorin dom. Tada Karlovac postaje grad s najjačim i umjetnički vrlo izraženim amaterskim, ali i poluprofesionalnim kazalištem. Osamdesetih godina pjevačko društvo Zora profiliralo se kao nezaobilazna karlovačka institucija koja je bila nositelj kulturnog života grada Karlovca. Organizirala je koncerte, kazališna gostovanja i ostala kulturna događanja u gradu, upravo sve ono što Zorin dom i danas čini. Društvo takvog ugleda moralo je dobiti svoj prostor. Rješenje se našlo izgradnjom pjevačkog hrama, na gotovo istom mjestu gdje se danas nalazi Zorin dom. Na inicijativu Zore 1886., odlučeno je da se u gradu podigne dostojan dom, koji bi bio kulturno i društveno središte stanovništva Karlovca. Rješenje se našlo izgradnjom zgrade koja je sagrađena 1892. godine, prema nacrtima Gjura Carneluttija. Zgrada je sagrađena u roku od sedam mjeseci i to prilozima građana. Sagrađena je u stilu neorenesansne arhitekture, bogato razvedenih i oblikovanih pročelja. Svojim oblikovanjem skladno je uklopljena u okolinu ambijenta i prostor postojećeg parka. Tijekom cjelokupnog vremena svoga postojanja zgrada je imala i ima izraženu obrazovnu, kulturnu i društvenu funkciju u životu Grada i Županije.

Od 1945. godine počinje postupna profesionalizacija ansambla i od 1948. godine kazalište djeluje kao profesionalno – Karlovačko kazalište ili Narodno gradsko kazalište Karlovac. Kazalište je bilo djelomice i putujuće te je pokrivalo područja Gorskog kotara, Banije, Korduna i Like. Nakon niza uspješnih predstava, kazalište se polako počinje suočavati sa novčanim problemima, odlaskom istaknutih glumaca, te se 31.8.1963. donosi odluka o prestanku djelovanja karlovačkog kazališta. Nakon toga glavnu ulogu u kulturnom životu grada Karlovca preuzima Dramski studio, osnovan 1952. godine.

Danas Gradsko kazalište Zorin dom svoju djelatnost organizira kroz vlastite produkcije, gostovanja kazališnih predstava, koncerata, likovnih manifestacija i ostalih kulturno-umjetničkih djelatnosti u cilju zadovoljavanja kulturnih potreba stanovnika grada Karlovca i Karlovačke županije.

O IMPROKAZU...

Impro - kazalište je dio dramskog odgoja i temelji se na improvizaciji. Izvođače ne vodi napisani tekst, već oni igraju partnerski, a da bi ishod bio pozitivan, potrebna je maksimalna angažiranost. Impro - vježbe imaju specifična pravila, ishod je nepoznat i dijeli se izravno sa suigračima i publikom.

O VODITELJICI...

Sanja Hrnjak, danas voditeljica Dramskog studija Gradskog kazališta ZORIN DOM Karlovac, bila je njegova istaknuta članica od 1980. godine. U tom je periodu odigrala preko 35 uloga u više od 300 predstava u Hrvatskoj i u inozemstvu.

Iako je upisala studij na Pravnom fakultetu u Zagrebu, njen životni odabir od malih nogu do danas bilo je i ostalo kazalište. Zbog svog doprinosa širenju amaterizma i dugogodišnjeg kontinuiranog, aktivnog glumačkog rada u GK ZORIN DOM Karlovac nagrađena je Srebrnom diplomom Hrvatskog sabora kulture 2000. godine, a 2012. godine Hrvatski sabor kulture dodijelio joj je Zlatnu diplomu za 30. godišnji uspješan rad na širenju i razvijanju kulturno-umjetničkog amaterizma i hrvatske kulture.

Od 2004. godine, od kad vodi Dramski studio, Sanja je uspješno postavila predstave: "Jaje", "Audicija za Juliju Capuletti", "Sasvim sam popubertetio", "Mozak", "Snježna kraljica", "Kratki životni rezovi", "Bajka zbrčkalica", "Na tri kralja", "I u šumi toga ima"...

Za predstavu "Kratki životni rezovi" Sanja Hrnjak dobiva na državnoj razini nagradu za inventivnost u dramskoj pedagogiji na 52. festivalu Hrvatskih kazališnih amatera, koji je održan u Starigradu na Hvaru 2012. godine.

Za doprinos kulturnom stvaralaštvu kroz dugogodišnje glumačko i voditeljsko djelovanje u Dramskom studiju Gradskog kazališta "Zorin dom", unapređenje scenskog rada s mladima i afirmaciju grada Karlovca Gradonačelnik grada Karlovca dodijelio je Sanji Hrnjak Medalju grada Karlovca 2012. godine.

Na 15. susretima profesionalno vođenih kazališta za djecu i mlade HC ASSITEJ 2013. godine, nagrađena je na državnom nivou, kao dramska pedagoginja i redateljica, nagradom "ZVJEZDANA LADIKA" za najkvalitetniji dramsko-pedagoški rad. Pod njezinom režijom "Bajka zbrčkalica" na tom festivalu proglašena je najboljom predstavom.

Kruna njezinog dosadašnjeg rada je suradnja s doajenom hrvatskog teatra Georgijem Parom na predstavi "Na tri kralja" W. Shakespearea, za koju dobiva nagradu za najbolju režiju na 53. festivalu HKA u Starigradu na Hvaru 2013. godine.

PREZENTACIJA RADIONICA... SCENSKI POKRET...

Proteklih dana u Maloj sali KSC-a pod voditeljstvom Slobodana Perišića, glumca i reditelja iz Banje Luke, dešavale su se radionice scenskog pokreta. Presentaciju rada na radionicama, gosti, učesnici, kao i radoznala publika, mogli su vidjeti sinoć u Maloj sali.

Čestitke Slobodanu, kao i svim učesnicima radionica na odličnoj prezentaciji...

Ovo je drugi put da na FEDRI imamo radionice scenskog pokreta i nadamo se da će se ova odlična praksa u još većem intezitetu nastaviti i u budućnosti.

KO SE ZADNJI SMIJE, NAJSLAĐE SE SMIJE

Razotkrivanje poslovice:

Bio jedan čovjek koji je živio uz rijeku. Lovio je ribu, sadio krompir i pjevao. U rijetkim trenucima je uzimao cvicangle i nešto sa njima radio u kući. Njegovo selo je bilo nedaleko od njegove kuće. Otišao bi tamo i sjedio u obližnjoj mehani. Pio je zenzi, piće od borovih iglica. Svi mještani su voljeli to piće. Podigli bi čaše i uglas rekli: «Zenzi!», a potom naskap pili. Uz zenzi su pušili osušene iglice bora, sušene na visokoj stijeni iznad vodopada. Nigdje se nisu mogle bolje osušiti. Sunce ih je pržilo, a ledeni dah vodopada hladio.

Cijela mehana je bila obavijena gustim plavičastim dimom. Jedva su se nazirali u njemu. Neko se dosjetio i napravio promahu. Dim je posukljao na vrata i prozore i nošen vjetrom odnio svoj miris negdje gore. Najstariji mještani je uzviknuo: «Ljudi, zatvorite nešto, ubi nas ovaj propuh!». Ostali su ustali i uzviknuli: «Zenzi!». Bio je to znak odobravanja.

Odjednom se konobar počeo smijati. Prvo lagano, a potom sve glasnije. Zatim su se počeli smijati ostali gosti. Jedan se zakocenuo od smijeha, pa su ga njegovi štrapani vodom po licu i udarali po leđima da dođe sebi.

U ćošku mehane, sam za stolom jedan čovjek sjedi.

Gledao je kako se ostali smiju, uzeo šaku šećera i posuo se po glavi. Čovjek sa rijeke je ustao, upro prst u njega i rekao: «Ko se zadnji smije, najslađe se smije!».

Ova se poslovice danas koristi kada se negdje u kafani svi smiju, a zadnji neko ko se pospe šećerom po glavi.

OBAZIRANJA...

FEDRO: Što si obisila bendele?

FEDRINICA: Žao mi, naka mi težina u prsima.

FEDRO: Da nisi oboljela od bolesti teške?

FEDRINICA: Jok, žao mi što se ova delendeka završava.

FEDRO: Čuj izraza, ne vjerujem da ne znaš reć Festival.

FEDRINICA: Jamačno da znam, tuga je tuga.

FEDRO: Bože zdravlja, biće festivala.

FEDRINICA: Znam.

FEDRO: Šta ćemo sad raditi uvečer?

FEDRINICA: Znala bih ja šta, ali smo stari.

FEDRO: Za gledanje utakmica čovjek ne može biti star.

FEDRINICA: Znaš ti na šta sam ja mislila.

FEDRO: Znaš, ja ti više one smiješne pokrete ne namjeravam praviti.

FEDRINICA: Znam, onaj pjevač kaže da i pijetlu vrijeme ide...

FEDRO: Ti ćeš mene otjerat da postanem beskućnik, kao ona dvojica sinoć u predstavi.

FEDRINICA: Može onako bit svak, stoje, naklapaju... Žao mi onog djeteta, turili ga u onu seharu.

FEDRO: Pa, izlazio je nekoliko puta, nije mu niko branio, možda voli bit u sanduku.

FEDRINICA: Daj, ko još voli bit zatvoren. Evo, ti, možeš duže ronić, nego bit u kući.

FEDRO: I ti možeš duže ronić, nego šutić, vazda me barkaš za nešto.

FEDRINICA: Ne barčem te namjerno, svaki čovjek u konverzaciji svakodnevnoj kaže nešto što ne želi.

FEDRO: Ti baš znaš šta znači ta korven... Konzerv... Ta teška riječ.

FEDRINICA: (za sebe) Jamačno da znam, bolje od tebe. (naglas) De, pij kahvu, hoš li sitni, ili kocku?

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Lajla Kaikčija

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Nedžad Begović
Maja Zečo
Slobodan Perišić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE: Edin Korjenić Edo
Munevera Bešlagić
Emir Sejfić
Vedrana Kisić
Osman Musić
Nihada Hadžić
Jasenska Herceg
Rea Vučić
Amir Hadžić**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn.urednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Ermina Musić
Edin Čatić Bato, fotograf**SARADNICI:**Melisa Agić
Aida Dautović
Ines Jusufbašić
Edina Selimović
Medina Spahić
Saira Omanović
Nedim Milanović
Adin Rustempašić
Majda Hindić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Prof. Dr. Ilhan Bušatlić
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**HOSTESE:**Amina Filan
Amila Hrnjić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Nataša Vukadin

UREDNICI INTERNET STRANICE: Mulhari Agić
Edin Čatić Bato**VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:**

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)